

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **K. B.**, zastoupeného JUDr. Karlou Návedlovou, advokátkou se sídlem Bílovec, Wolkerova 1140/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, ve věci přezkoumání rozhodnutí č.j. MSK 121417/2011 ze dne 1.8.2011, ve věci přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne č.j. MSK 121417/2011 ze dne 1.8.2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Novém Jičíně, odbor správních deliktů (dále jen „správní orgán I. stupně“) č.j. OSD 41990/2011-PCH ze dne 31.5.2011.

Žalobu odůvodnil tím, že se nedopustil přestupku, který je mu kladen za vinu. V průběhu přestupkového řízení byla porušena jeho procesní práva. Namítal dále, že vymezení skutkové věty v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, zejména v části identifikace pozemku, na němž se měla nacházet tlaková spínací skříňka, kterou měl rozbít. Poškozený Ing. S. Ž. doložil v průběhu správního řízení nový výpis z listu vlastnictví a situační snímek, s nímž žalobce nebyl řádně seznámen a nemohl se k němu vyjádřit. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby s tím, že neshledal v prvostupňovém rozhodnutí žádné zásadní skutkové ani právní pochybení, které by odůvodňovalo jeho zrušení. Dále uvedl, že je přesvědčen, že místo spáchání přestupku je ve skutkové větě výroku rozhodnutí identifikováno způsobem nezakládajícím vadu rozhodnutí, která by mohla mít za následek jeho nesprávnost či nezákonnost. potvrzeného rozhodnutí. Místo, kde došlo ke spáchání přestupku (ve shodě s obsahem spisové dokumentace), je určené - došlo k rozbití skříňky spínače k vodovodnímu čerpadlu ve vlastnictví poškozeného Ing. Ž., které je pevně umístěno na stále stejném místě v bezprostřední blízkosti vrtu. Žalobce uvedl shodně do protokolu na ústním jednání dne 18.5.2011 a v odvolání proti potvrzenému rozhodnutí, že čerpadlo je umístěno u vrtu, který se nachází na pozemku, který je v jeho vlastnictví. Předmětem žalobcovy právní argumentace po celou dobu řízení není rozporování místa, kde ke spáchání přestupku došlo, ale zpochybňování vlastnických vztahů, kdy má za to, že pozemek, na němž je umístěn vrt a vodovodní čerpadlo, je ve vlastnictví žalobce. Označení předmětného pozemku v uvedeném rozhodnutí, tedy za domem č. X na ulici M. S. na pozemku manželů Ž. v obci H. Ž., odpovídá místní skutečnosti, jinými slovy poloze předmětného čerpadla a uvedeného domu. Žalovaný pokládá žalobu za bezdůvodnou a navrhuje, aby byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně, Městský úřad Nový Jičín, odbor správních deliktů, vydal dne 31.5.2011 rozhodnutí č.j. OSD/41990/2011-PCH, kterým uznal vinným K. B. přestupkem proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a/ zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 23.9.2010 kolem 18.15 hodin v obci H. Ž. za domem č. X na ul. M. S. na pozemku manželů Ž. rozbil přesně nezjištěným způsobem tlakovou spínací skříňku k čerpadlu, čímž způsobil účastníku řízení – poškozenému Ing. S. Ž., nar. X, bytem H. Ž., M. S. 303 škodu ve výši 375,- Kč, a tak naplnil skutkovou podstatu přestupku proti majetku tím, že úmyslně způsobil škodu na cizím majetku poškozením věci. Žalobci byl dle ust. § 11 odst. 1 písm. b/ a dle § 50 odst. 2 zák.č. 200/90 Sb., o přestupcích, uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení dle vyhl.č. 231/96 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., ve výši 1.000,- Kč do 15-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce K. B. byl zavázán uhradit vzniklou škodu Ing. S. Ž. ve výši 375,- Kč za rozbitou tlakovou spínací skříňku k čerpadlu. Rovněž do 15-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, které bylo zamítnuto přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 1.8.2011 č.j. MSK 121417/2011. Rozhodnutí orgánu I. stupně bylo tedy potvrzeno.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že správní řízení bylo zahájeno dne 25.10.2010 na základě oznámení Policie ČR, Fulnek a zároveň byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 16.11.2010, k němuž se dostavil a vznesl námitku podjatosti vůči Mgr. Z. P., oprávněné úřední osobě. Bylo proto nařízeno nové ústní jednání /po zamítnutí námítka podjatosti/ na 9.12.2010 za přítomnosti žalobce a jeho právní zástupkyně. Žalobce navrhl výslechy svědků Z. a B. a svého syna R. B. a bylo nařízeno nové jednání na 20.12.2010. Právní zástupkyně žalobce JUDr. K. N. požádala dne 17.12.2010 o odročení jednání z důvodu zaneprázdněnosti. Jednání dne 20.12.2010 proběhlo, když žalobce se k němu bez omluvy nedostavil. Žalobce a jeho zástupkyně byli předvoláni k novému jednání na den 19.1.2011, k němuž se omluvili a žádali o odročení jednání. Této žádosti nebylo vyhověno a dne 19.1.2011 tedy jednání proběhlo bez jejich přítomnosti a bylo vydáno rozhodnutí orgánu I. stupně.

Z výpovědi žalobce ze dne 9.12.2010, za účasti jeho zástupkyně JUDr. Karly Návedlové, bylo zjištěno, že popíral, že by vůbec dne 23.9.2010 byl na místě přestupku, a tedy nehovořil s Ž. ani s příslušníky Policie. Uváděl, že 23.9.2010 pomáhal na stavbě svému synovi R. B.

Z výpovědi svědkyně M. Ž. ze dne 9.12.2010 bylo zjištěno, že svědkyně uslyšela ránu „jako když někdo něco rozbíjí“ a když uviděla žalobce odcházet z místa, kde se nacházelo čerpadlo, zavolala svého manžela. Manžel zjistil, že spínací skříňka je rozbitá.

Z výpovědi poškozeného Ing. S. Ž. bylo zjištěno, že viděl žalobce již na jeho pozemku vzdáleném asi 100 metrů od čerpadla poté, co ho zavolala manželka. Podle jeho názoru byl žalobce opilý, choval se vulgárně. Z této výpovědi bylo dále zjištěno, že žalobce mu na jeho dotazy neodpovídal.

Z výpovědi svědka R. B., syna žalobce, ze dne 20.12.2012 bylo zjištěno, že si nepamatuje, zda 23.9.2010 mu otec pomáhal na stavbě.

Z výpovědi svědka L. B. ze dne 20.12.2010 bylo zjištěno, že jako policisté po oznámení od M. Ž. prošetřovali místo přestupku. Pamatoval si, že „nějaká osoba je sledovala zpozzdálí“. Zjistili, že se jedná o žalobce, který se jevil opilý a odmítl dechovou zkoušku na alkohol. Svědek žalobce dobře zná, jednal s ním již několikrát v minulosti.

Z výpovědi svědka M. Z. z 20.12.2010, policisty, byly zjištěny stejné skutečnosti jako z výpovědi svědka B. Žalobce byl opilý a nejprve tvrdil, že na pozemku Ž. nebyl, poté prohlásil, že se procházel po svých pozemcích.

Z protokolu o ohledání místa činu Policií České republiky ze dne 23.9.2010 bylo zjištěno, že od 18.30 hod. byla ohledána travnatá plocha za domem čp. X v H. Ž., kde je umístěno čerpadlo a vede zde přírodní kabel napojený do plastové spínací krabice. Tato je rozbita a kousky leží na podstavci a jeden na zemi. Byla provedena fotodokumentace. Ze tří pořízených snímků je zřejmé, že tyto odpovídají údajům z protokolu o ohledání místa činu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci z obsahu spisového materiálu plyne, že žalobce jako obviněný z přestupku vypověděl dne 9.12.2010, že dne 23.9. 2010 byl až do 19. hod na stavbě svého syna R. B., nemluvil ani s poškozeným Ž. ani s jeho manželkou M. Ž., nemluvil ani s příslušníky policie B. a Z., jejichž výslech navrhnul. Dne 14.12.2010 žalobce a jeho zástupkyně byli předvoláni k ústnímu jednání na 20.12.2010, přičemž zástupkyně žalobce žádala dne 17.12.2012 o odročení jednání. Její žádosti nebylo vyhověno a žalobce se k ústnímu jednání rovněž bez omluvy nedostavil. Předvolání obsahovalo všechny náležitosti, a to především poučení o tom, jaké jsou právní následky v případě, že se žalobce jako obviněný z přestupku k tomuto ústnímu jednání nedostaví. Postup správního orgánu I. stupně byl v souladu s § 59 správního řádu, podle kterého správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná, přičemž předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Všechny tyto podmínky dané předvolání splňovalo.

Tím, že se žalobce, ač řádně předvolán, nedostavil k ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně, sám se zbavil práva, o němž byl v předvolání k ústnímu jednání poučen, seznámit se před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně s jeho podklady a popř. navrhnout jejich doplnění. Ze zákona o přestupcích ani ze správního řádu přitom nevyplývá, že by účastníkovi správního řízení, který se k ústnímu jednání nedostavil, musela být poskytnuta další, opakovaná možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí správního orgánu po ústním jednání konaném v nepřítomnosti takového účastníka.

Z dalších důkazů v řízení provedených soud pro nadbytečnost pro rozhodnutí ve věci skutková zjištění nečinil a z téhož důvodu neprováděl důkazy další.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Shodně s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2009 č.j. 7 As 9/2009-66 lze uvést, že zákon o přestupcích koncipuje řízení o přestupku v prvním stupni jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku. Ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně za účasti řádně předvolaného účastníka je sledována a také garantována právní jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny či nevin, jakož i právo na spravedlivý proces. Vzhledem ke klíčovému významu ústního jednání v přestupkovém řízení a vzhledem k závažnosti následků nedostavení se k tomuto jednání, musí být proto předvolání učiněno v takové formě, která nevzbuzuje pochybnosti, zda obviněný z přestupku byl řádně předvolán. Stejný klíčový význam má ovšem i řádné posuzování dalších zákonných podmínek umožňujících projednat věc v nepřítomnosti obviněného z přestupku, kterými jsou odmítnutí tohoto obviněného dostavit se k projednání věci nebo nedostavení se obviněného z přestupku bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Jelikož v oblasti správního trestání platí

princip presumpce nevinny a z něho vyplývající zásada rozhodování v pochybnostech ve prospěch obviněného, je potom třeba každou pochybnost v uvedených směrech vykládat ve prospěch obviněného z přestupku. Pokud by se tedy ústní jednání konalo v nepřítomnosti obviněného z přestupku, aniž by byly splněny zákonné podmínky § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, došlo by k porušení základního práva tohoto obviněného podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Za vadu řízení se pak považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez náležité omluvy, ale je tady existence vážného důvodu. Z hlediska nutné součinnosti obviněného z přestupku však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu zhodnotit i závažnost skutečnosti, pro kterou mu obviněný nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení.

Ani další námitka žalobce, že byla ztracena jím pořízená fotodokumentace spínací skřínky, nebyla shledána důvodnou. Správní spis obsahuje soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Nedošlo tak k porušení ust. § 17 správního řádu.

Správní orgány vycházely z výpovědi svědků, z dalších listinných důkazů v řízení řádně provedených a o nichž v době správního řízení nevznikly důvodné pochybnosti (zejména ze záznamu o přestupku s fotodokumentací, protokolu ohledání z místa činu). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů mají veškeré náležitosti dle § 68 správního řádu.

V řízení před správními orgány i soudem bylo bez pochybností provedenými důkazy prokázáno, že žalobce skutečně dne 23.9.2010 kolem 18.15 hod. v H. Ž. za domem č.p. X na pozemku manželů Ž. rozbil tlakovou spínací skříňku k čerpadlu a způsobil tak poškozenému Ing. S. Ž. škodu ve výši 375,- Kč. Obhajoba žalobce byla vyvrácena výpověďmi všech jmenovaných svědků, přičemž pokud jde o výpověď žalobcova syna, tento si nepamatoval, zda žalobce pracoval na jeho stavbě v době, kdy k přestupku došlo.

K dalším námitkám zástupkyně žalobce vzneseným opětovně u ústního jednání soudu dne 28.3.2013 soud uvádí, že důkaz listem vlastnictví předloženým žalobcem v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný pouze konstatoval, že tento byl přiložen, avšak při vydání napadeného rozhodnutí k němu nepřihlížel.

Jako přiměřenou shledal soud také výši uložené sankce 1.500,- Kč, jelikož byla způsobena škoda pouze nepatrná. Správný je také výrok o náhradě škody poškozenému Ing. Ž. poněvadž musel zakoupit novou skříňku za 375 Kč, kterou nebylo možno opravit.

Krajský soud dále dodává, že žalobce měl přitom možnost nejen v průběhu řízení před soudem, ale i před správními orgány dostatek prostoru se k věci konkrétně vyjádřit, byl zastoupen svojí právní zástupkyní a jeho práva tak byla v plné míře zajištěna.

Na základě všech shora uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 1 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že žalovaný se výslovně práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 1.7.2013

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně